

[Ib Nørland.]

og mere frem, hvad enten man kan lide det eller ej på den ene eller anden direktør- eller ministerstol. Hvis der er nogen, der indoktrinerer folk til at reagere på den måde, så er det dem, der står vagt om det kapitalistiske samfund, som afføder alle disse onder. Derfor er marxismen blevet til en af de største bevægelser i vores tid, og det kan man vel ikke undgå at lægge mærke til. Det kan vel ikke engang en skole undgå at lægge mærke til. En bevægelse, som netop bygger på at søge viden og gøre menneskene til herrer over teknik og samfund i stedet for det modsatte og på den måde virkelig sikre den frihed, som tilstræbes.

Derfor bør man afvise den skrækpropaganda, som blev sat i gang. Hvorfor, vil jeg gerne spørge en række deltagere her, prøver man at narre folk? Hvorfor nævner man en Finn Ejnar Madsen tyve gange i denne debat, når man ved, han ikke er bannerfører for nogen som helst marxisme her i landet? Hvorfor prøver man at sætte marxisme lig med porno? Mange andre spørgsmål kunne rejses. Der var egentlig en række af de deltagende medlemmer, som kunne have haft anledning til et, måske lidt indoktrinerende, kursus om, hvad marxisme egentlig er for noget. Marxisme er ikke en gurureligion, som det blev skrevet i artiklen i sin tid. Marxismen er ikke løgn, som hr. Erhard Jakobsen bare proklamerer her.

Til slut vil jeg blot sige, at vi for vores partis vedkommende anerkender demokrati, åndsfrihed og tolerance som grundlag for den danske skole, og på det grundlag forlanger vi også respekt for anskuelser, som afspejler en stræben efter at løse samfundets problemer. Hvis dette demokrati og denne åndsfrihed ikke bare skal blive snak, så må der også bevilges penge til det, for det, som til syvende og sidst vel også har spillet en rolle for rejsningen af denne debat, det er den utilfredshed, som med rette findes i skolen og blandt lærerne, og som man har prøvet at skubbe i baggrunden ved at sige: det er marxisterne, der skaber dårlige arbejdsforhold på skolerne. Nej, det gør nedskæringerne fremfor alt, men det hører jo til i en anden debat.

Jeg skal blot til sidst sige, at ministeren skylder en undskyldning for sin optræden i denne debat, sådan som den begyndte med

artiklen i Berlingske Tidende. Vi tilbød dengang ministeren den udvej at tage afstand fra undervisningsdirektørens udtalelser. Den blev ikke benyttet. Den må benyttes i dag.

Lysholt Hansen (S):

Jeg ville ikke have deltaget i denne debat, hvis ikke hr. Lindholt, da han skulle til at bevise den overhåndtagende marxistiske indoktrinering, der finder sted i samfundet, havde inddraget mig personlig som ansvarlig for de udgivelser, der kommer fra bibliotekscentralen af både den ene og den anden art. Jeg er ikke formand for bibliotekscentralen, men jeg har været det, og jeg er medansvarlig, og det er et medansvar for disse udgivelser, som hr. Lindholt drog frem her, som jeg meget, meget gerne bærer. Jeg bærer min store del af det.

Disse udgivelser bygger alle på den eksisterende lovgivning, der helt klart giver bibliotekerne en forpligtelse til at give en orientering, der både religiøst, politisk og moralsk er uden hensyntagen, idet den skal være alsidig og ikke tage moralske og politiske og religiøse hensyn.

Jeg kan da også sige noget om de plakater, som hr. Lindholt med megen oparbejdet harme viste frem heroppefra — den ene var endda så grim, at han ikke engang rigtig turde vise den frem — den ene hed „Læs røde bøger“, og den anden hed „Sex for dig“. „Læs røde bøger“ lægger jeg endog meget gerne navn til, fordi denne plakat var et led i en serie af genreplakater, som talte til de børn, der i skolerne stilles over for at skulle løse emneopgaver, der er vidtrækkende. I modsætning til hr. Lindholt så ved jeg, hvad det drejer sig om, disse genreplakater. Det var en serie af plakater, der drejede sig om følgende emner: kapitalisme-socialisme, krig-fred, sex og — som den fjerde emnerække — skolen. Jeg vil gerne have lov at sige, at det kan ikke nytte, at man prøver at skjule for børnene, at der også findes en anden verden end den idealverden, 100 år gammel, som man fra fremskridtspartiets side søger at mane frem igen. Der er forløbet nogle år, hvor der er blevet ført en kamp i dette samfund af arbejdere og deres ledere, af fattigfolk, for bedre sociale vilkår, af en samlet arbejderbevægelse, en kamp, som man ikke kan skjule, og som ikke skal skjules for børnene, lige så lidt som man skal